

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Františka Moznera na neverejnom zasadnutí konanom 8. júna 2016 v Bratislave, v trestnej veci **PeaDr. A. T., LL.A.** pre obzvlášť závažný zločin podvodu § 209 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., v konaní o európskom zatýkacom rozkaze o sťažnosti vyžiadanej osoby proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4Ntc/7/2014, z 19. mája 2016 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť vyžiadanej osoby PeaDr. A. T., LL.A. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave na verejnom zasadnutí konanom 19. mája 2016 rozhodol uznesením, sp. zn. 4Ntc/7/2016, tak, že v bode I. podľa § 22 odsek 1, § 27 odsek 1 zákona číslo 154/2010 Zbierky zákonov o európskom zatýkacom rozkaze sa vykoná európsky zatýkací rozkaz vydaný Obvodným súdom pre Prahu 6, Česká republika, zo dňa 3. marca 2016, sp. zn. 1 Nt 10408/2016, a vyžiadaná osoba **PeaDr. A. T., LL.A.**, narodený X. v D., okres S., Slovenská republika, štátny občan Českej republiky, sa odovzdá do Českej republiky za účelom trestného stíhania pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 209 odsek 1, odsek 4 písmeno d/ českého Trestného zákonníka, ktoré sa dopustil na tom skutkovom základe, že

dňa 9. decembra 2014 na bližšie neurčenom mieste si prisvojil finančnú hotovosť vo výške 2 100 000 Kč, ktorú mal zverenú na základe zmluvy o úschove uzavretej dňa 3. novembra 2014 medzi zložiteľom R. J., narodeným X. a uschováateľom A. T., narodeným X., kedy zložiteľ na základe tejto zmluvy o úschove odoslal dňa 11. novembra 2014 v bližšie

neurčenom čase čiastku 800 000 Kč zo svojho účtu číslo X. vedeného v Č., a. s., v bližšie neurčenej dobe dňa 11. novembra 2014 odoslal zo svojho účtu číslo X. vedeného v G., a. s., čiastku 1 300 000 Kč, a to oboje v prospech bankového účtu číslo X. vedeného v E., a. s., na meno T. a partneri, s.r.o., ktorého jediným disponentom je A. T., narodený X., kedy z podmienok zmluvy o úschove okrem iného vyplýva, že tieto zverené finančné prostriedky uschovávateľ, teda A. T., narodený X., prevedie späť zložiteľovi najneskôr do 35 kalendárnych dní od podpisu zmluvy, pričom po uplynutí tejto doby, ale po opakovaných urgenciách zo strany poškodeného zverené finančné prostriedky nevrátil, peniaze si prisvojil a použil ich pre svoju vlastnú potrebu, čím takto svojim konaním spôsobil škodu R. J. v celkovej výške 2 100 000 Kč.

Podľa § 31 odsek 1, § 22 odsek 5 zákona číslo 154/2010 Zbierky zákonov vyžiadaná osoba Peadr. A. T., LL.A, narodený dňa X. v D., trvá na uplatnení zásady špeciality.

V bode II. krajský súd rozhodol podľa § 16 ods. 2 zák. č. 154/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze o vzatí vyžiadanej osoby do vydávacej väzby na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, ktorý bol vydaný Obvodným súdom pre Prahu 6, Česká republika z 3. marca 2016, sp. zn. 1Nt/10408/2016. Vydávacia väzba začala plynúť 19. mája 2016 o 9.31 hod. a vykonáva sa v Ústave na výkon väzby v Bratislave.

Proti uzneseniu prvostupňového súdu podala riadne a včas sťažnosť vyžiadaná osoba sama aj prostredníctvom obhajcu.

Vyžiadaná osoba v písomných dôvodoch sťažnosti uviedla, že žiada, aby konajúci súd doplnil v odôvodnení uznesenia dôvod, prečo bol prepustený z väzby vo veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 4Ntc/5/2016, alebo napísal, že bez dôvodu. Vytýkal, prvostupňovému súdu, že v poučení „ďal“ prokurátorovi väčšie práva na podanie sťažnosti ako jemu. Poukázal na zásadu, že každý má právo na slobodu prejavu na spravodlivé súdne konanie a na skutočnosť, že je rozpor medzi zákonom a skutočnosťou. Poukázal na nesúlad v dátumoch, kedy bol vydaný európsky zatýkací rozkaz na jeho osobu a skutočnosťami uvádzaným v odôvodnení rozhodnutia, kedy mu bolo oznámené, že bol európsky zatýkací rozkaz vydaný, kedy mu bol doručený (Ide o európsky zatýkací rozkaz vo veci Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4Ntc/5/2016). Poukázal na to, že on už bol v predbežnej väzbe, ktorá má trvať 40 dní a bol v nej dlhšie. V sťažnosti rozobral, kedy bol

vo veci Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4Ntc/5/2016, zadržaný, vzatý do väzby, kedy mu bolo doručené uznesenie atď. Uviedol, že od 9. marca 2016 do 19. mája 2016 bol vo väzbe 61 dní. Navrhol, aby bol prepustený z väzby na slobodu.

V sťažnosti podanej advokátkou je uvedené, že vyžiadanej osobe bolo oznámené pred rozhodnutím o vydávacej väzbe, že vo veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 4Ntc/5/2016, bol prepustený z väzby. Poukázala na to, že jej klientovi bol doručený prípis z Obvodného súdu pre Prahu 8 z 18. mája 2016, v ktorom mu bolo oznámené, že v predmetnej veci súd súhlasí s výkonom trestu vyžiadanej osoby na území Slovenskej republiky a orgány vykonávajúceho štátu sú príslušné rozhodnúť o postupoch pre výkon a stanoviť všetky opatrenia včetně dôvodov pre predčasné alebo podmienené prepustenie a tento list nebol oboznámený na verejnom zasadnutí 19. mája 2016.

V zmysle tohto súhlasu nemôže byť preto realizovaný európsky zatýkací rozkaz, pretože predchádzajúci európsky zatýkací rozkaz nie je riadne vykonaný. Došlo k pochybeniu v oboch konaniach krajského súdu, a preto nie je možné, aby bol jej klient vydaný na územie Českej republiky. Poukázala na to, že A. T. dlhodobo podniká na území Slovenskej republiky, má tu trvalý pobyt, neskrýva sa. Žiadal, aby súd zobral do úvahy ako dôkaz list, ktorý napísala advokátka ustanovená v Českej republike, ktorá podala návrh na zastavenie trestného stíhania.

Navrhla vyžiadanú osobu prepustiť z predbežnej väzby, nakoľko je preukázané, že táto osoba sa na území Slovenskej republiky neskrývala a neboli dodržané podmienky, ktoré vyplývajú zo zák. č. 154/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a zistil, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Kópia európskeho zatýkacieho rozkazu bola Krajskej prokuratúry v Bratislave doručená 7. marca 2016. Originál 14. marca 2016. Obhajkyňa bola vyžiadanej osobe ustanovená 6. apríla 2016. Výsluch vyžiadanej osoby za prítomnosti obhajkyne bol vykonaný 6. apríla 2016. A. T. pri výsluchu uviedol, že nesúhlasí s vydaním a trvá na uplatnení zásady

špeciality. Krajská prokurátúry v Bratislave podala 20. apríla 2016 návrh Krajskému súdu v Bratislave, aby rozhodol o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu.

Krajský súd v Bratislave na verejnom zasadnutí 19. mája 2016 oboznámil spisový materiál vzťahujúci sa k veci, opätovne poučil vyžiadajú osobu A. T., jeho obhajkyňa sa vyjadrili, že zotrvávajú na tom, čo uviedli pri výsluchu pred prokurátorom. Vyjadrili názor, že vo veci, v ktorej má byť vydaný, ide o civilný spor, skoro 2/3 dlžnej sumy v sporenej veci bolo uhradených. Navrhli, aby Krajský súd v Bratislave nevyhovel návrhu a konanie prerušil. V dôvodoch uznesenia je uvedená výhrada vyžiadanej osoby, že nesúhlasí s vydaním do Českej republiky.

Z uvedených skutočností mal Najvyšší súd Slovenskej republiky preukázané, že vo veci konali príslušné orgány v zákonom stanovených lehotách, vyžiadaná osoba bola v zmysle zákona poučená, vypočutá a bol jej ustanovený obhajca.

Okrem splnenia formálnych podmienok treba konštatovať splnenie materiálnej podmienky, spočívajúcej v existencii takých konkrétnych skutočností, z ktorých vyplýva obava zo zmarenia účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze v prípade, že by sa toto viedlo voči vyžiadanej osobe nevážobne na slobode.

K námietkam vyžiadanej osoby uvedeným v sťažnostiach Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že tvrdenia sťažovateľa, že on sa žiadnej trestnej činnosti nedopustil, ide o civilný spor, 2/3 škody uhradil, sú v danom prípade právne irelevantné, vzhľadom na to, že v tomto konaní sa neposudzuje dôvodnosť podozrenia zo spáchania trestnej činnosti. Uvedené skutočnosti sú oprávnené riešiť len príslušné orgány štátu pôvodu.

V tejto súvislosti je potrebné vytknúť prvostupňovému súdu, že vo výroku rozsudku nerešpektoval dôsledne zásadu prezumpcie nevinny, keď uviedol, že vyžiadaná osoba sa odovzdá do Českej republiky za účelom trestného stíhania pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 209 ods. 1, ods. 4 písm. d/ českého Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

dňa 9. decembra 2014 na bližšie neurčenom mieste si prisvojil finančnú hotovosť vo výške 2 100 000 Kč, ktorú mal zverenú na základe zmluvy o úschove uzavretej dňa

3. novembra 2014 medzi zložiteľom R. J., narodeným X. a uschovávateľom A. T., narodeným X., kedy zložiteľ na základe tejto zmluvy o úschove odoslal dňa 11. novembra 2014 v bližšie neurčenom čase čiastku 800 000 Kč zo svojho účtu číslo X. vedeného v Č., a. s., v bližšie neurčenej dobe dňa 11. novembra 2014 odoslal zo svojho účtu číslo X. vedeného v G., a. s., čiastku 1 300 000 Kč, a to oboje v prospech bankového účtu číslo X. vedeného v E., a. s., na meno T. a partneri, s.r.o., ktorého jediným disponentom je A. T., narodený X., kedy z podmienok zmluvy o úschove okrem iného vyplýva, že tieto zverené finančné prostriedky uschovávateľ, teda A. T., narodený X., prevedie späť zložiteľovi najneskôr do 35 kalendárnych dní od podpisu zmluvy, pričom po uplynutí tejto doby, ale po opakovaných urgenciách zo strany poškodeného zverené finančné prostriedky nevrátil, peniaze si prisvojil a použil ich pre svoju vlastnú potrebu, čím takto svojim konaním spôsobil škodu R. J. v celkovej výške 2 100 000 Kč.

Pokiaľ ide o vytýkané chyby vyžiadanou osobou, ktorých sa Krajský súd v Bratislave mal dopustiť v konaní vedenom pod sp. zn. 4Ntc/5/2016, týmito námietkami sa Najvyšší súd Slovenskej republiky v tomto konaní nemôže zaoberať. Chybou tohto konania nie je ani skutočnosť, že na verejnom zasadnutí 19. mája 2016 nebol oboznámený list Obvodného súdu Praha 8 z 18. mája 2016, v ktorom k veci vedenej pod sp. zn. 4Ntc/5/2016 obvodný súd oznámil, že súhlasí s výkonom trestu u vyžiadanej osoby v Slovenskej republike.

V rozhodovaní krajského súdu nedošlo k pochybeniu v tom, že vo veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 4Ntc/5/2016, došlo k prepusteniu vyžiadanej osoby z výkonu vydávacej väzby a následne došlo vo veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 4Ntc/7/2016, k vzatiu A. T. do vydávacej väzby, ako na to mylne v sťažnosti poukazuje advokátka. V danej veci nie je potrebné skúmať a brať do úvahy tú skutočnosť, že vyžiadaná osoba dlhodobo podniká na území Slovenskej republiky, má tu trvalý pobyt, pretože z ustanovenia § 5 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze vyplýva, že sa vydá vtedy, ak existuje predpoklad, že by sa vyžiadaná osoba mohla zdržiavať alebo sa zdržiava v inom členskom štáte. V konaní nebolo potrebné skúmať ani obojstrannú trestnosť, pretože štát pôvodu trestný čin, pre ktoré žiada vydanie označil taxatívne v § 4 ods. 4 zák. č. 154/2010 Z.z. ako podvodné konanie.

Prvostupňový súd sa nedopustil ani pochybenia v tom, že rozhodoval v dvoch konaniach o vydaní vyžiadanej osoby, pretože z ust. § 27 ods. 1 vyplýva, že ak bolo

slovenským orgánom predložených viacero európskych zatýkacích rozkazov, voči tej istej osobe, po skončení predbežného vyšetrovania rozhodne príslušný krajský súd o výkone každého z nich osobitne.

Rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave je správne a v súlade so zákonom. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s jeho odôvodnením, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť vyžiadanej osoby ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 8. júna 2016

JUDr. Daniel H u d á k , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová